Αριθμ. Πρωτ.
916

Τῷ Σεβασμιωτάτῳ Ἀρχιεπισκόπῳ Ἀμερικῆς, Βορείου καὶ Νοτίου, Ὑπερτίμῳ καὶ Ἐξάρχῳ Ὠκεανῶν Ἀτλαντικοῦ τε καὶ Εἰρηνικοῦ κ. Ἰακώβῳ, ἀδελφῷ ἐν Χριστῷ ἀγαπητῷ καὶ συλλειτουργῷ τῆς Ἡμῶν Μετριότητος, ἀσπασμὸν ἅγιον ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

Ἔναγχος ἐδεξάμεθα τὸ ἀπὸ 11ης ἀρξαμένου μηνὸς Σεπτεμβρίου (ν.ἡ.) γράμμα τῆς Ὑμετέρας περισπουδάστου Ἡμῖν Σεβασμιότητος, δι' οὗ ἀδελφικῷ τῷ θάρρει καὶ αὖθις συνηγορεῖ ὑπὲρ τῶν τριῶν καθηρημένων Ἁγιοταφιτῶν Νικηφόρου, θεοκτίστου καὶ Δαμιανοῦ, αἰτουμένη τὴν ὑπὲρ αὐτῶν ἀναθεώρησιν τῆς ἀποφάσεως τῆς περὶ Ἡμᾶς Ἁγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου.

Ἐπὶ τὴν ὀφειλετικὴν οὖν ἀπάντησιν ἐπειγόμενοι, ἀδυνατοῦμεν προσχωρῆσαι τῇ παρακλήσει Αὐτῆς, διαβιβασθείσῃ Ἡμῖν ἁρμοδίως καὶ ἄλλοθεν, οὐχὶ ἐκ πείσματος ἢ προσωπικῶν τινων λόγων, ἀλλ' ἀφορῶντες εἰς τὸ συμφέρον τῆς Ἱερᾶς Ἡμῶν Ἀδελφότητος, προκρίνομεν τοῦτο τῆς διαλύσεως αὐτῆς.

Καλῶς οἶδεν Αὕτη ὁπόσον κατατρυχόμεθα ὑπὸ λειφανδρίας. Παρὰ τὰς ἐπανειλημμένας Ἡμῶν ἐκκλήσεις πρὸς τὴν Ἁγιωτάτην Ἑλλαδικὴν Ἐκκλησίαν καὶ τὰς Συνοδικὰς Αὐτῆς Ἐγκυκλίους οὐδεμιᾶς ἄχρι τοῦδε ἀνταποκρίσεως ἐτύχομεν, μετὰ μεγίστης δὲ δυσκολίας καλύπτομεν τὰ δημιουργούμενα κενὰ ἔν τε τοῖς Παναγίοις Προσκυνήμασι, τοῖς ἡγουμενικοῖς, ἐφημεριακοῖς καὶ λοιποῖς διακονήμασι. Τούτου ἕνεκα ἀνεστείλαμεν διὰ τὸ ἐπόμενον ἔτος τὴν λῆψιν ἀποφάσεως δι' ἀποστολὴν Ἁγιοταφιτῶν δι' ἀνωτέρας σπουδάς.

Ὡς καὶ ἤδη ἐπεστειλάμεθ' Αὐτῇ τυχὸν ἀποκατάστασις ἐν τῇ ἱερωσύνῃ τῶν ἄνω Ἁγιοταφιτῶν αὐτομάτως σημανεῖ ἀπόδρασιν τῶν νεωτέρων ἀδελφῶν, οἵτινες ἐκλήφονται τὸ τοιοῦτον ὡς προηγούμενον καὶ ἀφηφήσουσι τὴν μέλλουσαν ληφθῆναι κατ' αὐτῶν ἀπόφασιν.

Καλῶς ἐννοοῦμεν τὴν ὑπὲρ τῶν εἰρημένων Ἁγιοταφιτῶν ἀγάπην Αὐτῆς καὶ τὸ ἐνδιαφέρον ὑπὲρ ἐξυπηρετήσεως τῶν Κοινοτήτων τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς.

Ἀλλ' ἐάν ἡ αὐλὴ ἡμῶν διφᾷ, ὀφείλομεν πρῶτον αὐτὴν νὰ ποτίσωμεν. Ἡμεῖς ἔχομεν ἀδήριτον ἀνάγκην στελεχῶν καὶ τοῦτο γνωρίζουσιν οἱ ἄνω Ἁγιοταφῖται. Ἐὰν εἰσέτι αἰσθάνωνται ὡς τοιοῦτοι, ὀφείλουσιν εὐθὺς ἆλθεῖν καὶ προσενεγκεῖν τὰς ὑπηρεσίας αὐτῶν τῇ ἐκθρεφάσῃ αὐτοὺς Γερᾷ Ἁγιοταφιτικῇ Ἡμῶν Ἀδελφότητι.

./.

Ἡμεῖς δεξόμεθα τούτους ἐν τῷ Ἡμετέρῳ Πατριαρχείῳ καὶ ἀποκαταστήσομεν τούτους ὡς ἦσαν τὸ πρῶτον, ἀδελφικῶς δ'ἀξιοῦμεν παρὰ τῆς Ὑμετέρας Σεβασμιότητος, ὅπως ἐν τοῖς ἐγνωσμένοις Αὐτῆς ὑπὲρ Ἡμῶν αἰσθήμασιν ἀγάπης, σεβασμοῦ καὶ ἀμειώτου ἐνδιαφέροντος ποιήσηται αὐτοῖς τὰς δεούσας συστάσεις καὶ εἰ δυνατὸν ἀναγκάσῃ τούτους ἐπανελθεῖν εἰς τὰ ἴδια.

Ἡμεῖς ἀρκούμεθα τῇ ἤδη κτηθείσῃ ὑπ'αὐτῶν ἐν τῷ Νέῳ Κόσμῳ μορφώσει. Πρὸς δ'ἐλπίζομεν ἐντὸς διετίας ἐπαναλειτουργῆσαι τὴν ἐν τῇ ὁμωνύμῳ Ἱερᾷ Μονῇ θεολογικὴν Σχολὴν τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, ἐν ᾗ ἐλεύθεροι ἔσονται συμπληρῶσαι τὰς σπουδὰς αὐτῶν. Ἐὰν ἀγαπῶσι τὸ Ἱερὸν Ἁγιοταφιτικὸν Ἡμῶν ὁσπίτιον, ἀκουσάτωσαν τῆς πατρικῆς Ἡμῶν φωνῆς καὶ ἐλθέτωσαν, ἵνα περισώσωσιν αὐτὸ πρὶν εἶναι ἀργά.

Ταῦτα μετὰ πόνου καὶ ἀγάπης πολλῆς ἐπιστέλλοντες Αὐτῇ πεποίθαμεν, ὅτι εὑρήσομεν πλήρη κατανόησιν παρ'Αὐτῇ, εὐαρεστηθησομένῃ ποιῆσαθαι τὰ δέοντα ἐν προκειμένῳ.

Ἐκ βαθέων δ'εὐχόμενοι Αὐτῇ τὰ κράτιστα παρὰ Κυρίου, διατελοῦμεν.

Ἐν τῇ Ἁγίᾳ Πόλει Ἱερουσαλὴμ τῇ 6ῃ Σεπτεμβρίου ε:

Μετ'ἀγάπης ἀδελφικῆς καὶ τιμῆς ἰδιαζούσης,

./.